

Kmetu postane tesno pri srcu. Pa priskaklja nasproti lisica. Kmetič ji tekoj vso stvar razloži in ji obljubi vse svoje kokoši, če mu pomaga uiti hudobni kači.

Lisica pregovori kačo, naj ji gre pokazat prepad, da presodi, kakšna je bila nevarnost in kolik kmetov trud.

Pridejo do prepada. Lisica skoči notri, kača pa zleze za njo in ji razkazuje, kako je bilo. V tem skoči lisica ven, in predno se kača obrne, zavali kmet na lisičin nasvet veliko skalo na prepad.

Ko je bil kmet prost, zahteva lisica, naj jo spusti zvečer h kokošim. Ko pride kmet domov, pripoveduje, kaj se mu je nakretilo in kaj je lisici obljubil. Kmetica ni oporekala. Kmet hoče izpolniti dano besedo in pusti zvečer kurji hlev odprt.

Kmetica pa je zvečer s hlapcem čakala lisice. Ko se ta priplazi h kokošim, zapreta vrata in ulovita lisico.

„Ah“, pravi lisica, „še pravice ne najde dobrota, kaj-li hvaležnosti? To potrdim jaz s svojim življenjem in s svojo kožo.“

Mathesius — F. Osojski.

Solnček in snežek.

Vprašal snežek beli
Zlate solnčne žarke:
„Kaj ste prihiteli
Doli na zemljico?“

„Veste, nam so rekli
Dobri očka solnček,
Da te spekli bodo,
Če jim ne izgineš.““

„Ej, le hitro kvišku
Bratci se vrnite,
Solnčku sporočite,
Da je snežek — mrzel.“

Nasmehljaj se sonček
Sporočilu snežka,
Pa poslal iznova
Žarke je na zemljo.

Ej, kako so greli!
Grel, da so kmalu
Snežku plašček beli
Čezinčez prežgali!

E—V.

